

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Koláře a přísedících Pavly Kadlecové a Miroslava Moravce v hlavním líčení konaném dne **29.8.2012, t a k t o :**

Obžalovaný

XXXXX X X X X X

nar. **XXXXX** v **XXXXX**, invalidní důchodce, trvale bytem **XXXXX**, **XXXXX**, t.č. **XXXXX**, **XXXXX**,

j e v i n e n , ž e

1) jako podnikající fyzická osoba **XXXXX XXXXX**, IČ: **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, **XXXXX** zapsaná v živnostenském rejstříku od 22.4.2002, v úmyslu získat majetkový prospěch pro vlastní potřebu, podal osobně dne 19.4.2010 na Úřad práce České Budějovice Žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za I. čtvrtletí roku 2010, přičemž k žádosti předložil potvrzení od Finančního úřadu v Českých Budějovicích, Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice, Celního úřadu České Budějovice a zdravotních pojišťoven – Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Vojenské zdravotní pojišťovny ČR, Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR, Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Zdravotní pojišťovna METAL-ALIANCE, Zdravotní pojišťovny Média o tom, že k datu 31.3.2010 nemá u těchto subjektů nedoplatky,

přestože věděl, že Okresní správa sociálního zabezpečení České Budějovice předložené potvrzení o bezdlužnosti nikdy nevystavila, tedy že se jedná o falešné písemné potvrzení o bezdlužnosti, neboť obžalovaný XXXXX XXXXX jako OSVČ ve skutečnosti dlužil OSSZ České Budějovice ke dni 31.3.2010 na pojistném a penále částku 322.446,- Kč, na základě těchto doložených dokladů bylo Úřadem práce České Budějovice vydáno dne 12.5.2010 Rozhodnutí č.j. CBA-T-74/2010, na základě kterého byl obžalovanému XXXXX XXXXX jako OSVČ poskytnut příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením ve výši 3.584.000,- Kč, který byl dne 20.5.2010 poukázán na bankovní účet obžalovaného XXXXX XXXXX č. XXXXX, vedený u ČSOB, a.s., pobočka České Budějovice,

2) jako podnikající fyzická osoba XXXXX XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, zapsaná v živnostenském rejstříku od 22.4.2002, v úmyslu získat majetkový prospěch pro vlastní potřebu, podal osobně dne 19.7.2010 na Úřad práce České Budějovice Žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za II. čtvrtletí roku 2010, přičemž k žádosti předložil potvrzení od Finančního úřadu Českých Budějovicích, Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice, Celního úřadu České Budějovice a zdravotních pojišťoven – Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Vojenské zdravotní pojišťovny ČR, Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR, Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, České průmyslové zdravotní pojišťovny, Zdravotní pojišťovny METAL-ALIANCE, Zdravotní pojišťovny Média o tom, že k datu 30.6.2010 nemá u těchto subjektů nedoplatky, přestože věděl, že Okresní správa sociálního zabezpečení České Budějovice předložené potvrzení o bezdlužnosti nikdy nevystavila, tedy že se jedná o falešné písemné potvrzení o bezdlužnosti, neboť obžalovaný XXXXX XXXXX ve skutečnosti dlužil OSSZ ke dni 30.6.2010 na pojistném a penále částku 651.258,- Kč, na základě těchto doložených dokladů bylo Úřadem práce České Budějovice vydáno dne 11.8.2010 Rozhodnutí č.j. CBA-T-143/2010, na základě kterého byl obžalovanému XXXXX XXXXX jako OSVČ poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.647.558,- Kč, který byl dne 17.8.2010 poukázán na bankovní účet obžalovaného XXXXX XXXXX č. XXXXX vedený u ČSOB, a.s., pobočka České Budějovice,

3) jako podnikající fyzická osoba XXXXX XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, XXXXX, zapsaná v živnostenském rejstříku od 22.4.2002, v úmyslu získat majetkový prospěch pro vlastní potřebu, podal osobně dne 29.10.2010 na Úřad práce České Budějovice Žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za III. čtvrtletí roku 2010, přičemž k žádosti předložil jmenný seznam zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením a potvrzení od Finančního úřadu v Českých Budějovicích, Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice, Celního úřadu České Budějovice a zdravotních pojišťoven – Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, Vojenské zdravotní pojišťovny ČR, Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR, Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, České průmyslové zdravotní pojišťovny, Zdravotní pojišťovny METAL-ALIANCE, Zdravotní pojišťovny Média o tom, že k datu 30.9.2010 nemá u těchto subjektů nedoplatky, přestože věděl, že Okresní správa sociálního zabezpečení České Budějovice předložené potvrzení o bezdlužnosti nikdy nevystavila, tedy že se jedná o falešné písemné potvrzení o bezdlužnosti, neboť obžalovaný XXXXX XXXXX ve skutečnosti dlužil OSSZ ke dni 30.9.2010 na pojistném a penále částku 981.488,- Kč, na základě těchto doložených dokladů bylo Úřadem práce České Budějovice vydáno

dne 19.11.2010 Rozhodnutí č.j. CBA-T-233/2010, na základě kterého byl obžalovanému XXXXX XXXXX jako OSVČ poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.562.262,- Kč, který byl dne 29.11.2010 poukázán na bankovní účet obžalovaného XXXXX XXXXX č. XXXXXX vedený u GE Money Bank, a.s.,

tímto jednáním způsobil obžalovaný XXXXX XXXXX Úřadu práce České republiky, IČ: 72496991, škodu ve výši nejméně 10.793.820,-Kč,

t e d y

v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

t í m s p á c h a l

zločin dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za tento zločin a dále se sbíhající trestné činy podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009 a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst. 1 tr. zákona účinného do 31.12.2009, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.8.2011, č.j. 2 T 102/2009-437, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.2.2012, č.j. 4 To 26/2012-484,

podle § 212 odst. 6 tr. zákoníku, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s dozorem**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.8.2011, č.j. 2 T 102/2009-437, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.2.2012, č.j. 4 To 26/2012-484, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody poškozenému – Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v Českých Budějovicích, Klavíkova 7, České Budějovice, částku 10.793.820,-Kč.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byly zjištěny následující skutečnosti.

Obžalovanému XXXXX XXXXX jako osobě samostatně výdělečně činné s přiděleným IČ: XXXXX vzniklo živnostenské oprávnění dne 22.4.2002 na předmět podnikání Hostinská činnost s adresou podnikání XXXXX, XXXXX, a dále od 2.1.2009 s adresou XXXXX, XXXXX. Dne 9.9.2009 pak získal živnostenské oprávnění na předmět podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona. Dne 17.10.2009 pak získal další živnostenské oprávnění na předmět podnikání silniční motorová doprava – nákladní vnitrostátní provozovaná vozidly o největší povolené hmotnosti do 3,5 tuny včetně.

Konkrétně obžalovaný XXXXX XXXXX zejména provozoval restauraci XXXXX XXXXX XXXXX v XXXXX. V souvislosti s tímto podnikáním získal informaci o možnosti zaměstnávat osoby se zdravotním postižením, které by prováděly činnost spočívající v roznosu letáků, přičemž na tyto osoby by získával příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením dle § 78 zák. č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Na myšlenku získávat tyto příspěvky jej přivedl XXXXX XXXXX, který byl jeho zaměstnancem. Poprvé žádal Úřad práce v Českých Budějovicích, který měl agendu poskytování těchto příspěvků ve své působnosti o zmíněný příspěvek za III. čtvrtletí roku 2009. V souvislosti se svou podnikatelskou činností si najal na účetní agendu externího spolupracovníka svědka XXXXX XXXXX, který mu mj. vždy připravoval výplatní pásky pro jednotlivé zaměstnance, dále pak i příkazy do banky na jednotlivé odvody zdravotním pojišťovnám, OSSZ a FÚ za tyto zaměstnance. O příslušná potvrzení o bezdlužnosti žádal o příslušné instituce rovněž svědek XXXXX. Tato potvrzení byla většinou zasílána na adresu tohoto svědka, příp. na adresu trvalého bydliště obžalovaného XXXXX, v určitých případech si tato potvrzení vyzvedával i obžalovaný XXXXX osobně. Za období I.-III. čtvrtletí roku 2010 však v příslušných termínech uvedených ve výroku této obžaloby, obžalovaný XXXXX předložil úřadu práce potvrzení o bezdlužnosti mj. od OSSZ České Budějovice, které však obsahovaly nepravdivé údaje o tom, že nemá žádné nedoplatky na pojistném a penále, ačkoli v daných obdobích na těchto částkách dlužil statisícové částky. Na základě toho neoprávněně získal příslušné příspěvky v celkové výši nejméně 10.793.820,- Kč. Pokud se jedná o způsob vyplácení příspěvků, byly vypláceny bezhotovostně, a to za období I. a II. čtvrtletí roku 2010 na účet č. XXXXX, jehož majitelem byl obžalovaný XXXXX XXXXX. Příspěvek za III. čtvrtletí roku 2010 byl poukázán na účet č. XXXXX, jehož majitelem byl rovněž obžalovaný XXXXX XXXXX.

Obžalovaný XXXXX XXXXX se k jednání, které je předmětem této obžaloby, plně doznal. Uvedl, že na tuto myšlenku podnikání se zaměstnáním zdravotně handicapovaných osob jej přivedl pan XXXXX, který jej však nenaváděl k tomu, že by měl padělat příslušné potvrzení o bezdlužnosti. V době, kdy byl od 7.11.2010 do 31.5.2011 ve vazbě ve své jiné trestní věci, řešila všechny věci související s jeho podnikáním svědkyně XXXXX. Účetní záležitosti, mj. i agendu související s podáním žádostí o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, mu zařizoval svědek XXXXX XXXXX. O ekonomické situaci svého podnikání byl informován. Po předložení listinných materiálů vztahujících se k jednáním popsáním

ve výroku obžaloby uvedl, že skutečně OSSZ dlužil statisícové částky a aby mohl získat peníze, tak si sám doma na počítači vyrobil potvrzení o údajné bezdlužnosti tím způsobem, že z jednoho skutečného potvrzení o bezdlužnosti oscanoval další falešná potvrzení. Je si vědom toho, že se jednalo o jednání podvodné. Dále uvedl, že takto získané peněžní prostředky použil v plné míře k výplatám pro zaměstnance a dalším zákonným odvodům.

Obžalovaný XXXXX XXXXX ve své výpovědi u hlavního líčení prohlásil, že jednání, kterého se dopustil, lituje. Obžalovaný se doznal ke všem skutkovým okolnostem tvrzeným podanou obžalobou. Pouze namítl, že peníze, které podvodně vylákal na Úřadu práce České Budějovice, nebyly v jeho prospěch, ale ve prospěch osob, které zaměstnával. Šlo o to, že výplaty pro osoby se zdravotním postižením musel obžalovaný nejprve vyplatit z finančních prostředků z vlastních zdrojů. Zaplatil také za ně dluh na sociálce a teprve poté, co dostal dotace, se mu tyto peníze vrátily. Navíc se situace zkomplikovala tím, že panu XXXXX půjčil částku 1.000.000,- Kč. Pokud pak byl následně vzat do vazby, dostal se do dluhové pasti, ze které se již nedostal.

U hlavního líčení dále obžalovaný doplnil, že v současné době žije kvůli zdravotním problémům u rodičů v XXXXX a je na ně do značné míry odkázán, neboť se o sebe nedokáže postarat. Po odstranění rakovinového nádoru z nohy v roce 1990 má neustále zdravotní problémy a podstoupil řadu operací. Také v současné době není jeho zdravotní stav dobrý a i dlouhodobá prognóza jeho onemocnění je nejistá. Obžalovaný je rozvedený a má dvě vyživovací povinnosti. Jediným příjmem obžalovaného je plný invalidní důchod.

Jednání, které je předmětem této obžaloby, je kromě doznání obžalovaného XXXXX XXXXX v plné míře prokázáno i dalšími provedenými důkazy.

Svědčyně XXXXX XXXXX, pracovnice Úřadu práce ČR, krajské pobočky České Budějovice, ve své výpovědi nejdříve obecně popsala mechanismus přiznávání příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a posléze k osobě obžalovaného XXXXX XXXXX uvedla, že poprvé podal žádost o tento příspěvek v říjnu 2009 za III. čtvrtletí roku 2009, naposledy pak za III. čtvrtletí roku 2010. Obžalovaný XXXXX XXXXX jako OSVČ zaměstnával různý počet osob se zdravotním postižením, a to v počtu od 28 do 155. Pokud se jedná o vyplácení příspěvků, za III. čtvrtletí roku 2010 ji kontaktovala svědkyně XXXXX XXXXX, která na základě plné moci požádala o změnu účtu, na který má být příspěvek vyplácen, a to na účet č. XXXXX. Skutečnost, že potvrzení o bezdlužnosti za I. až III. čtvrtletí roku 2010, která přikládal obžalovaný XXXXX k žádostem o příspěvek, jsou falešná, byla zjištěna na základě šetření Policie ČR, která již takto prověřovala obdobnou trestnou činnost XXXXX XXXXX. Skutečná potvrzení o existujících dlužích obžalovaného XXXXX XXXXX na zákonných odvodech vůči OSSZ České Budějovice byla zasílána svědkovi XXXXX XXXXX.

Svědčyně XXXXX XXXXX uvedla, že se s obžalovaným XXXXX seznámila koncem roku 2009, začala u něj pracovat jako provozní restaurace XXXXX XXXXX. Vzhledem ke zdravotním problémům obžalovaného XXXXX v říjnu 2010 přijala plnou moc k zastupování ve všech věcech. Po vzetí obžalovaného XXXXX do vazby v jeho jiné trestní věci mj. zjistila, že existuje dluh vůči OSSZ ve výši cca 1,2 mil. Kč. Následně

řešila splácení dluhů obžalovaného XXXXX a celou situaci projednávala mj. i na OSSZ České Budějovice. S manželkou obžalovaného XXXXX XXXXX se dohodla, že vyplacený příspěvek za III. čtvrtletí roku 2010 bude přeposlán na její účet č. XXXXX, z kterého pak hradila všechny nutné platby. Svědek XXXXX XXXXX se dle její výpovědi staral o účetní záležitosti obžalovaného XXXXX, týkající se zaměstnávání zdravotně postižených občanů, a byly mu též zasílány podklady od příslušných úřadů. Některé podklady si obžalovaný XXXXX vyzvedával osobně, nebo mu chodily poštou na adresu jeho trvalého bydliště v XXXXX. Když se svědkyně dozvěděla o všech problémech, které s obžalovaným XXXXX souvisejí, podařilo se jí ukončit plnou moc až dne 21.12.2010. Podklady pro vyžadování příspěvků od úřadu práce dostal od svědka XXXXX. Někdy koncem roku 2010 převzala svědkyně XXXXX XXXXX chod společnosti.

Svědčyně XXXXX XXXXX uvedla, že byla manželkou obžalovaného XXXXX XXXXX od XXXXX do XXXXX, kdy se rozvedli. K účtu č. XXXXX měla pouze dispoziční právo. K částce 3.562.262,- Kč zaslané na tento účet na konci listopadu 2010 a následným dalším převodům uvedla, že poté, co byl manžel ve výkonu trestu, jí začali kontaktovat invalidní důchodci, kteří její telefonní číslo obdrželi od svědkyně XXXXX, milenky jejího manžela, a žádali po ní peníze. Svědkyně XXXXX ji žádala o to, aby peníze od úřadu práce přišly na tento účet, na který v tu dobu ještě nebyla vedena exekuce. Svědkyně XXXXX údajně potřebovala peníze na výplaty invalidů. Ona posléze vydala souhlas, aby peníze na účet přišly a se svědkyní XXXXX vedla jednání na úřadu práce. Z účtu pak vybrala v hotovosti částku 600.000,- Kč a předala ji svědkyni XXXXX na výplaty invalidů a na zbylou částku 2.930.000,- Kč vyplnila svědkyně XXXXX příkaz k převodu, který ona sama podepsala. V té době nevěděla, o jaký účet se jedná, svědkyně XXXXX jí jen říkala, že vyplatí invalidy a uhradí nějaké dluhy u OSSZ.

Za OSSZ České Budějovice byly jako **svědkyně** vyslechnuty **XXXXX XXXXX**, účetní, a **XXXXX XXXXX**, vedoucí účtárny.

Svědčyně XXXXX ve své výpovědi nejdříve obecně popsala způsob vystavování potvrzení o bezdlužnosti a dále mj. uvedla, že v písemných podkladech měly údaj o tom, že příslušná potvrzení mají zasílat na adresu svědka XXXXX XXXXX, a proto tak činily. Po předložení potvrzení o stavu nedoplatků, které předložil obžalovaný XXXXX jako součást žádostí o příspěvek za II. a III. čtvrtletí roku 2010, uvedla, že tato potvrzení rozhodně nevystavovala, a též uvedla, že je divné, že na obou potvrzeních je stejné číslo jednací.

Svědčyně XXXXX po předložení potvrzení za všechna tři období roku 2010 uvedla, že se na první pohled jeví jako totožná s potvrzeními, která OSSZ České Budějovice běžně vystavuje.

Svěddek XXXXX XXXXX uvedl, že od roku 2009 vedl pro obžalovaného XXXXX evidenci zaměstnanců a na příslušné instituce zasílal žádosti o vystavení potvrzení o bezdlužnosti, aby mohl obžalovaný XXXXX žádat u úřadu práce o poskytnutí příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. On sám vyplňoval podklady pro tuto žádost a zaslal ji dále na příslušný úřad poštou. Vystavená potvrzení chodila převážně na jeho adresu, a on poté, co měl všechny podklady pohromadě, je předal obžalovanému XXXXX, který si již následně vše zařizoval sám. Následně se ve

výpovědi vyjádřil k potvrzením o bezdlužnosti, které obžalovaný XXXXX předával na úřad práce, a dále i k jednotlivým potvrzením o faktickém stavu nedoplatků ve vztahu k OSSZ. O těchto listinách prohlásil, že je určitě předal obžalovanému XXXXX a dále se o to nezajímal.

Jednání, které je předmětem této obžaloby, je dále prokazováno **listinnými doklady**, zejména pak úplnou dokumentací od OSSZ České Budějovice, z níž jsou patrné všechny rozhodné skutečnosti, týkající se faktického stavu nedoplatků na pojistném a penále v případě obžalovaného XXXXX jako OSVČ, rovněž pak je součástí této dokumentace vyjádření OSSZ České Budějovice k jednotlivým falzům potvrzení o údajné bezdlužnosti, které obžalovaný XXXXX předkládal. Součástí spisového materiálu jsou rovněž zprávy od ČSOB, a.s. Praha, GE Money Bank, a.s. Praha, a Raiffeisen bank, a.s. Praha, které potvrzují skutečnosti týkající se vyplácení příspěvků na jednotlivé bankovní účty.

Ve spisovém materiálu jsou dále založena i usnesení dle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dnů 4.10. a 16.12.2011, na základě nichž jsou trestně stíháni XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX pro obdobnou trestnou činnost jako obžalovaný XXXXX XXXXX.

Krajský soud považuje dokazování v trestní věci obžalovaného XXXXX XXXXX za dokazování, při kterém byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti. Zjištěný skutkový stav věci lze zejména s ohledem na doznání obžalovaného považovat za podklad pro objektivní a spravedlivé rozhodnutí v této trestní věci (§ 2 odst. 5 tr. řádu). Uvedené konstatování je krajským soudem navíc činěno v situaci, kdy se státní zástupce ani obžalovaný provedení dalších důkazů nedomáhali.

Přestože se obžalovaný bezvýhradně k trestné činnosti kladené mu za vinu podanou obžalobou doznal, hodnotil krajský soud i ostatní ve věci obstarané důkazy následně provedené u hlavního líčení v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu, to vše při pečlivém uvážení všech okolností případu. Hodnotící úvahy krajského soudu na podkladě provedeného dokazování pak vyústily ve skutkové závěry, které jsou podrobně popsány ve výroku tohoto rozsudku a které jsou zcela shodné se skutkovými závěry podané obžaloby.

Pokud jde o skutkovou stránku věci, mají skutková zjištění krajského soudu kromě doznání obžalovaného jednoznačný podklad i v dalších v této trestní věci provedených důkazech, zejména v důkazech listinných v podobě falešných písemných potvrzení o bezdlužnosti. Obžalovaný padělání těchto potvrzení doznal a kromě jeho doznání je tento závěr o padělání zjišťován i ze svědeckých výpovědí shora uvedených svědků. Výše škody způsobená v důsledku protiprávního jednání obžalovaného pak je zjišťována z dalších listinných důkazů v podobě rozhodnutí Úřadu práce v Českých Budějovicích o přiznání příspěvku na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením. Bylo zjištěno, že za období prvního až třetího čtvrtletí roku 2010 bylo obžalovanému na zmíněném příspěvku na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením celkem vyplacena částka 10.793.820,- Kč, a to poškozeným subjektem – Úřadem práce České republiky.

Žádné pochybnosti nevznikají ani o právní stránce věci. Shodně s podanou obžalobou je zjišťované protiprávní jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin

dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto zločinu obžalovaný naplnil tím, že v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu. Z hlediska kvalifikačních znaků této skutkové podstaty se žádostí o poskytnutí příspěvku rozumí mimo jiné i předmětná žádost o příspěvek na podporu v zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Nepravdivými údaji pak jsou údaje o tvrzené bezdlužnosti firmy obžalovaného u Okresní správy sociálního zabezpečení. V příčinné souvislosti s uvedením takovýchto nepravdivých údajů poskytl Úřad práce v Českých Budějovicích obžalovanému příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením v celkové výši 10.793.820,- Kč. Takovouto částku pak je nutné z pohledu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku kvalifikovat jako škodu velkého rozsahu. S ohledem na doznání obžalovaného pak je nutné hodnotit jeho jednání z hlediska subjektivní stránky jako jednání v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Na těchto závěrech o právní kvalifikaci jednání obžalovaného nemá žádný vliv jeho obhajoba spočívající v tom, že sám neměl z poskytnutých příspěvků žádný prospěch. Z hlediska právní kvalifikace jeho jednání je takováto námitka zcela bezpředmětná.

Při stanovení druhu a výměry trestu vážil soud všechny rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku. Takto bylo soudem přihlédnuto k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jeho života. Byly zvažovány možnosti jeho nápravy a bylo přihlédnuto k jeho chování po činu. Krajský soud také zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 41 a § 42 tr. zákoníku.

Za posuzovaný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen uložením trestu odnětí svobody v sazbě pěti až deseti let. S ohledem na skutečnosti zjišťované z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.8.2011, č.j. 2 T 102/2009-437, a rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.2.2012, č.j. 4 To 26/2012-481, musel být obžalovanému ukládán podle zásad uvedených v § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Podle § 43 odst. 2 věta třetí nesmí být souhrnný trest mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším.

S ohledem na citované ustanovení § 43 odst. 2 věta třetí je zřejmé, že obžalovanému musel být ukládán přísnější trest, než který mu byl uložen shora citovanými rozsudky Okresního soudu v Českých Budějovicích a Krajského soudu v Českých Budějovicích. Těmito rozsudky byl přitom obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání tří let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání pěti let za současného stanovení dohledu. Za souběh nyní posuzované trestné činnosti a trestné činnosti, za kterou byl obžalovaný odsouzen zmíněnými rozsudky, pak podle zásad uvedených v § 43 odst. 1 tr. zákoníku musel být obžalovanému uložen trest v sazbě

pěti až deseti let. S ohledem na toto ustanovení bylo vyloučeno, aby obžalovanému pak byl ukládán trest odnětí svobody podmíněně odložený na zkušební dobu. Takovýto druh trestu byl obžalovanému citovanými rozsudky uložen, avšak v maximální výměře a jeho zpřísnění ze zákona již není možné. Jinými slovy není možné obžalovanému uložit přísnější podmíněný trest odnětí svobody se stanovením zkušební doby, než který mu již byl předchozími rozsudky uložen. Mimo jiné i z tohoto důvodu musel být obžalovaný postižen již nepodmíněným trestem odnětí svobody. Všechny tyto úvahy konstatuje krajský soud vzhledem k tomu, že s ohledem na zdravotní stav obžalovaného, jeho postoj k trestné činnosti, vyjádřenou lítost i doznání bylo nutné zvažovat, zda na tohoto nepůsobit ještě trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu.

Při úvahách jaký nepodmíněný trest odnětí svobody obžalovanému uložit vážil krajský soud následující skutečnosti. Bylo zjištěno, že obžalovaný je rozvedený a má dvě vyživovací povinnosti. Je invalidní důchodce a pobírá invalidní důchod. Aktuálně je handicapován zásadními zdravotními problémy, které jsou opakovaně řešeny operativně. Není zjišťováno jiné trestní, respektive přestupkové řízení proti obžalovanému.

Povaha a závažnost obžalovaným spáchaného činu je do značné míry určována okolnostmi jeho protiprávního jednání, zejména výši způsobené škody. Je totiž zřejmé, že obžalovaným způsobená škoda již výrazným způsobem přesahuje hranici škody velkého rozsahu stanovené trestním zákoníkem na částku 5.000.000,- Kč. Tato okolnost je kvalifikována jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 tr. zákoníku. Další přitěžující okolností je zjištění, že obžalovaný je odsuzován za více trestných činů. Jiné přitěžující okolnosti zjišťovány nejsou. Jako okolnost polehčující podle § 41 tr. zákoníku je hodnoceno doznání obžalovaného, jeho postoj k projednávané trestné činnosti i jím vyjádřená lítost.

Na podkladě všech těchto zjištění byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let. Pro výkon tohoto trestu by správně měl být obžalovaný zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou v souladu s ustanovením § 58 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Krajský soud je však toho názoru, že pro nápravu obžalovaného a pro naplnění účelu trestu bude postačovat, aby obžalovaný nepodmíněný trest odnětí svobody vykonal ve věznici s dozorem. Zařazení do tohoto typu věznice je také určováno zjišťovanými zdravotními problémy obžalovaného. Jak již bylo výše konstatováno, uložený nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let je trestem souhrnným, kdy zároveň s jeho uložením je zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26.8.2011, č.j. 2 T 102/2009-437, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23.2.2012, č.j. 4 To 26/2012-484, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Za potřebné pak má krajský soud zdůraznit, že při ukládání trestu si krajský soud byl vědom zdravotních problémů obžalovaného. Tyto zdravotní problémy však podle trestního zákoníku v této chvíli není možné promítat do ukládaného trestu jiným způsobem, než jaký krajský soud zvolil a jak tento postoj odůvodnil výše

v tomto rozsudku. Zdravotní stav obžalovaného, pokud tomuto nedovolí vykonávat nepodmíněný trest odnětí svobody, nabyde-li tento rozsudek právní moci, lze řešit

instituty vykonávacího řízení v podobě odkladu výkonu trestu podle § 322 odst. 1 tr. řádu, případně přerušení výkonu trestu podle § 325 tr. řádu, respektive upuštěním od výkonu trestu odnětí svobody, budou-li pro to podmínky dosud neshledávané podle § 327 odst. 4 tr. řádu.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný byl shledán odpovědným za protiprávní jednání vůči Úřadu práce České republiky, je odpovědný i za způsobenou škodu. V souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu byl proto obžalovaný zavázán zaplatit na náhradě škody, a to poškozenému Úřadu práce České republiky, Krajská pobočka v Českých Budějovicích, se sídlem Klavíkova 7, částku 10.793.820,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 29. srpna 2012

JUDr. Aleš K o l á ř, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Valhová